

og Udcast til Lov om Vederlag for Contoir-udgifter til forskjellige Retsbetjent = Embeder. Exemplarerne skulle blive omdeelte.

Det første Punkt paa Dagsordenen var: Justitsministeren forelægger Udcast til Lov om Afgang til Sagsførervirksomheden.

Justitsministeren: Med Hans Majestæts allerhøieste Samtykke har jeg den Ære herved at forelægge det høie Thing Udcast til Lov om Afgang til Sagsførervirksomheden. Det er et Udcast, som var meget vidt forberedt i min for tidlig afbøde og savnede Forgængers Tid. Det søger at ordne et Forhold, om hvis Omordning der har reist sig forskjellige Stemmer, og om hvilket forskjellige Ansættelser ere komne til orde ogsaa paa Rigsdagen. Jeg skal iøvrigt henvise til de Udcastet ledsagende Motiver og her kun ganske korteligt fremhæve, at de Betingelser, der bør anses for at være nødvendige for at komme til at udøve Sagsførervirksomhed her i Landet, efter min fulde Overbeviisning ikke maae indskrænkes alene dertil, at Vedkommende har godtgjort at have theoretiske Kundskaber, men at det efter de Regler, der gælde for vor civile Proces, vil være nødvendigt ogsaa at sikke Befolkningen, at de Mænd, til hvis Veiledning den bliver henviist i Retsager, ligeledes godtgjøre, at de have høit Velstand til at gjøre sig bekendt og have gjort sig bekendt med Theoriens Udøvelse i Praxis. Som Følge heraf har jeg ikke dristet mig til at gaae saa vidt i Retning af Frigjørelse af Afgang til Sagsførervirksomhed, som det er mig bekendt, at Tilfældet er i vort Naboland Norge, hvis Lovgivning iøvrigt, som det høie Thing vil kunne overbevise sig om, har været til megen Veiledning for Ministeriet ved Udarbejdelsen af det Lovudkast, som jeg herved har den Ære at forelægge. Jeg skal iøvrigt henvise til sammes Motiver og dermed anbefale Lovudkastet til det høie Things velvillige Drøftelse.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet skulle blive omdeelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Justitsministeren forelægger Udcast til Lov angaaende forlænget Varighed af Loven af 12te Januar 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter m. m.

Justitsministeren: Med Hans Majestæts allerhøieste Samtykke har jeg herved den Ære at forelægge Udcast til Lov angaaende en forlænget Varighed af Loven af 12te Januar 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter m. m. Det vil være i det høie Things Erindring, at der i Rigsdagens 12te Session, eller maastee endog tidligere, var forelagt denne et Lovudkast om Sundhedsforholdenes Ordning, som skulde omfatte det hele Rige. Der blev imidlertid reist Betæneligheder fra Representationens Side imod en saadan almindelig Ordning af de paaagældende Forhold, og Resultatet af Forhandlingerne i den Session, hvori Regjeringen havde forelagt det mere almindelige Lovudkast, blev Loven af 12te Januar 1858, som væsentligt opstillede Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter som Noget, der skulde stee efter Overenskomst mellem vedkommende Communalbestyrelser og Justitsministeriet. I Henhold til denne Lov af 12te Januar 1858 er der ogsaa blevet tilveiebragt Sundhedsvedtægter for alle Kjøbstæderne paa 3 Undtagelser nær. Ligeledes er der tilveiebragt Sundhedsvedtægter for en heel Deel Landjurisdictioner. Loven af 12te Januar 1858 havde imidlertid kun en femaarig Varighed, men, da det første Qvingvenium udløb, blev Lovens Varighed udvidet til 1ste April 1868. I dette Tilfælde bestaaer der altsaa Sundhedsvedtægter for samtlige Kjøbstæder med Undtagelse af Nyborg, Holbæk og Rjøge, og der er ligeledes endnu i den aller sidste Tid vedtaget Sundhedsvedtægter for nogle Landsogne. Det forekommer mig derfor, at der ingen Tvivl kan være om, at det vilde være urigtigt, om man nu med Et vilde ophæve den Ordning, som blev indført ved Loven af 12te Januar 1858 og opretholdt ved Loven af 29de December 1862. Paa den anden Side har jeg dog heller ikke troet det rigtigt at andrage